

og det har derfor været muligt, da disse Forhandlinger fandt Sted inden Lovforslagets Fremsættelse i Rigsdagen, at tage Hensyn til de Bemærkninger, som blev fremsat fra Erhvervenes Side. Jeg tror derfor, at Lovforslaget vil være ret sikker paa Sympati i de Befolkningskredse, det særlig har Ærinde til.

Jeg skal hermed tillade mig at anbefale Lovforslaget til det høje Landstings velvillige Behandling, idet jeg dog endnu maa tilføje, at det har hele Tiden for mig staaet som magtpaaliggende at faa denne systematiske Revision af Postordningen gennemført. Men der er i det sidste halve Aar kommet et Moment til af Betydning, som jeg skal tillade mig at fremhæve, nemlig dette, at inden længe vil jo det danske Postvæsen komme til at inddrage under sin Virksomhed et betydeligt nyt Landomraade, og det vilde da yderligere være ønskeligt, at den Revision af Postordningen, som dog før eller senere maa komme, til den Tid vil kunne foreligge som en Kendsgerning, saaledes at man ikke fik to Overgangstilstande indenfor det nye Landomraade.

P. Nørgaard: Naar den højtærede Minister fremsætter et Forslag til en ny Postlov, er jeg først og fremmest enig i, at naar den nuværende Postlov er ca. 50 Aar gammel, er det ikke for tidligt, at dens Afløser melder sig. Det faktiske Forhold er jo nemlig, at den Postlov, vi nu har, i det væsentlige er Loven af 7. Januar 1871, thi de Ændringer, der siden den Tid er indførte, er kun Lapperier. Naar det i Bemærkningerne til Lovforslaget oplyses, at der i 1870—71 blev afsendt 478 000 Pengebreve, medens der i 1917—18 blev afsendt 1 320 000, saa viser denne Del af Postvæsenets Virksomhed en saa stor Udvikling, at man har Lov til at slutte, at den øvrige Del af Virksomheden har vist en lignende Udvikling, hvilket ogsaa fremgaar af Postvæsenets Budget, der i samme Tidsrum er vokset fra 2¹/₂ Mill. Kr. til 22 Mill. Kr.

Ved at se paa selve Lovforslaget finder jeg det for mit Vedkommende i høj Grad tiltalende, at der begyndes med Postvæsenets Pligter, og at Rettighederne kommer i anden Række. Det vilde være

i høj Grad ønskeligt, forekommer det mig, at det blev den almindelige Opfattelse, saavel for Postvæsenet som for alle andre Væsener og ligeledes for de enkelte Personer, at Pligterne kommer først og derefter Rettighederne. Jeg skal ikke opholde mig ved de Pligter, som Postvæsenet hidtil har haft, ligesom jeg overhovedet ikke her skal komme ind paa en nærmere Omtale af Lovforslagets enkelte Bestemmelser.

Jeg skal kun nævne, at § 2 indeholder Bestemmelser om de nye Virksomheder, som Postvæsenet bemyndiges til at overtage, og særlig denne Paragraf betyder derfor en Modernisering af Postvæsenets Virksomhed. De Fremskridt, som jeg ved at gennemgaa Lovforslaget særlig har faaet Øje paa, er den nye Form for Postvæsenets Deltagelse i Pengeomsætningen ved Indførelse af Girosystemet, Udstedelse af Postkreditiver, Omdeling af Postforsendelser, som ikke er forsynede med Adresse, Forsikring af Postforsendelser udover den angivne Værdi, Postindkassering, Forhøjelse af Maksimumsbeløbet for Postanvisninger og Postopkrævninger; og endelig vil det være et meget stort Fremskridt, som det ogsaa er fremhævet af den højtærede Minister her, at der skal ydes gratis Kvittering for alt, hvad Postvæsenet har Ansvar for. Foruden disse nye Bestemmelser er der naturligvis flere andre, som jeg imidlertid ikke her skal komme ind paa.

Den foreslaaede Giroordning, som jeg har Indtryk af er den højtærede Ministers Hjertebarn, forekommer mig at være en heldig Tanke, som Udviklingen fører med sig, men da det herhjemme er noget ganske nyt, er det sikkert rigtigt, at der ikke foreløbig vedtages Lovbestemmelser om den, men at det overlades Administrationen at prøve sig frem, ogsaa under Hensyn til de Forhandlinger, der føres med vore skandinaviske Naboer. Jeg vil gerne her spørge den højtærede Minister, om der ikke ogsaa er Udsigt til, at disse Forhandlinger med vore Nabolande kan medføre andre interskandinaviske Postoverenskomster, hvilket sikkert vilde have meget stor Betydning. Dernæst vil jeg ogsaa gerne spørge den højtærede Minister, om det ikke var muligt, at vi kunde blive fri for det fremmede Ord „Giro“. Giro er ganske vist